

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	15XCdo/13/2016
Identifikačné číslo spisu:	3112226187
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3112226187.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Trenčín, pod sp. zn. 14C/368/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 23. septembra 2015, č. k. 4Co/566/2015-159, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín uznesením z 27. 05. 2015, č. k. 14C/368/2012-125, uložil žalobkyni, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Trenčín vo výške 20 Eur aplikujúc § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb., položku č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací napadnutým uznesením z 23. 09. 2015, č. k. 4Co/566/2015-159, uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia konštatoval, že do 30. 09. 2012 bolo súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, súdne poplatky (ďalej len „zákona o súdnych poplatkoch“) oslobodené od poplatku, avšak od 01. 10. 2012 bolo predmetné ustanovenie zrušené. Odvolací súd poukázal na prechodné ustanovenie § 18ca zákona o súdnych poplatkoch a k odvolacej námietke žalobkyne uviedol, že v prípade podania odvolania vzniká poplatková povinnosť podľa § 5 cit. zákona až podaním odvolania, ktoré je poplatkovým úkonom podľa § 1 ods. 1 cit. zákona. Odvolacie konanie v danej veci začalo

podaním odvolania dňa 22. 05. 2015, ide teda o súdny poplatok za konanie (odvolacie konanie) začaté až po 30. 09. 2012, nejde ani o úkon, ani o konanie začaté do 30. 09. 2012 (v zmysle prechodného ustanovenia § 18ca cit. zákona). Aj keď samotné konanie začalo pred 01. 10. 2012, nemožno na odvolacie konanie aplikovať ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k) cit. zákona v znení účinnom do 30. 09. 2012, ale použije sa ustanovenie zákona o súdnych poplatkoch účinné v čase začatia odvolacieho konania. Ide totiž o zakotvenie princípu zákazu retroaktivity vo vzťahu k úkonom navrhnutým alebo konaniam začatým pred 01. 10. 2012. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Žiadala rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť bez náhrady a v prípade úspechu žiadala, aby jej bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnila tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení jej práva na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože jej súd uložil poplatkovú povinnosť v prípade, kde ju nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p. bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/280/2014, 2Cdo/295/2014, 2Cdo/310/2014, 2Cdo/331/2014, 2Cdo/350/2014, 2Cdo/552/2014, 3Cdo/275/2014, 3Cdo/333/2014, 3Cdo/374/2014, 5Cdo/301/2014, 5Cdo/353/2014, 5Cdo/390/2014, 7Cdo/398/2014, 7Cdo/526/2014, 8Cdo/431/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobkyňou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.